

Да ўвагі!
Хто хоча
набываць газету
ў офісе рэдакцыі —
чакаем!

Народная Воля

БЕСПРЭЦЭДЭНТА!

Павел Шарамет пазбаўлены беларускага грамадзянства

У сераду вядомы журналіст Павел Шарамет, які ўжо дзесяць год жыве і працуе ў Маскве, быў афіцыйна прайнфармаваны аб тым, што яго пазбавілі беларускага грамадзянства.

З ПЕРШЫХ ВУСНАЎ

"Гэта навіна пра пазбаўленне грамадзянства баліць у душы. З аднаго боку, я ўгаворваю сябе, што пашпарт — толькі паперка, але нічога не вартая, ёсць дзяржава, а ёсць радзіма... Але, сапраўды, гэта ўдар... Хаця яны могуць забраць пашпарт, але не могуць забраць радзіму".

Павел ШАРАМЕТ.

АФІЦЫЙНА

«Палітычных матываў няма»

Кіраўнік Дэпартаменту грамадзянства і міграцыі МУС Аляксей Багун заявіў Радзё Свабода, што Павел Шарамет страціў беларускае грамадзянства аўтаматычна, паколькі ён атрымаў грамадзянства іншай краіны.

якой аўтаматычна страта грамадзянства наступала не заўсёды, а толькі калі былі грамадзянін служыць у войску ці на дзяржаўнай службе краіны новага грамадзянства. Але гэтыя абмежаванні на Шарамета не пашыраюцца, кажа падпалкоўнік Аляксей Багун:

"Калі б ён грамадзянства РФ атрымаў пасля верасня 2002 года, ніякіх пытанняў не было б. Але ён атрымаў грамадзянства

да гэтага тэрміну, таму на яго ў поўным памеры распаўсюджваецца закон у былой рэдакцыі". Паводле інфармацыі Аляксея Багуна, правёрка, якая выявіла, што Павел Шарамет мае расійскае грамадзянства, правяла амбасадар Беларусі ў Расіі. Паводле слоў Аляксея Багуна, "палітычных матываў у пазбаўленні Паўла Шарамета грамадзянства няма".

ДОСЬЕ

Павел Шарамет

Журналіст, адзін з арганізатараў сайта "Беларускі партызан", аўтар (сумесна са Святланай Калінкінай) кнігі "Случайный президент". Аўтар дакументальных фільмаў "Чэчэньскі дзёнік", "Дзікае паляванне", "1991 — апошні год імперыі", "Апошняя вышыня генерала Лебедзя", "Карэйская пастка", "Словесць ката" і іншых.

Нарадзіўся 28 лістапада 1971 года ў Мінску. Скончыў тры курсы гісторыі БДУ, затым паступіў на факультэт міжнародных адносін Беларускага эканамічнага ўніверсітэта. Свабодна валодае англійскай мовай.

У 1994–1995 гадах быў аўтарам і вядучым штоднёвай аналітычнай праграмы "Проспект" на Беларускім тэлебачанні. Атрымаў у 1995 годзе прэмію Беларускага ПЭН-цэнтра імя Алеся Адамовіча як найлепшы тэлежурналіст Беларусі.

З жніўня 1995-га па жнівень 1996 года — галоўны рэдактар

"Белорусской деловой газеты". Працаваў на тэлекампаніі ГРТ: кіраўнік Беларускага бюро ГРТ, шэф-рэдактар аддзела карэспандэнцый сеткі ГРТ, намеснік дырэктара Дзяржаўнай інфармацыйнай праграмы ГРТ. З ліпеня 1999-га па сакавік 2000 года быў вядучым аналітычнай праграмы "Время" на ГРТ. Узначальваў аддзел спецыяльных праектаў Дзяржаўнай дакументальнага кіно расійскага Першага канала.

У 1998 годзе атрымаў прэмію Міжнароднага камітэта абароны журналістаў за ўнёсак у развіццё свабоды слова. Неаднаразовы намінант прэміі ТЭФІ Акадэміі расійскага тэлебачання як "найлепшы рэпартаж" і найлепшы дакументаліст. У 2002 годзе атрымаў прэмію Парламенцкай асамблеі АБСЕ "За журналістыку і дэмакратыю".

У 1998 годзе быў асуджаны беларускім судом на два гады ўмоўна за рапартаж з беларуска-літоўскай мяжы.

ПРАТЭСТ

«Гэтак павінен быць пакладзены канец раз і назаўсёды»

Камітэт па абароне журналістаў (Нью-Йорк) зрабіў наступную заяву ў сувязі з рашэннем беларускага ўлад пазбавіць Паўла Шарамета беларускага грамадзянства.

"Камітэт абароны журналістаў заклікае беларускія ўлады неадкладна вярнуць Паўлу Шарамету грамадзянства і не чыніць ніякіх перашкод для наведвання ім сваёй роднай краіны. За сваю крытыку рэжыму прэзідэнта Беларусі Аляксандра Лукашэнкі Шарамет сядзеў у турме, быў падвергнуты нападам і правакацыям з боку ўлад. Падобна на тое, што апошняе рашэнне беларускіх улад таксама з'яўляецца яшчэ адным зямлем бесперапыннага ланцугу афіцыйнай помсты. Гэтак павінен быць пакладзены канец раз і назаўсёды".

Навіна прыйшла заказным лістом з Пасольства Беларусі ў Расійскай Федэрацыі, і падпісаны ён быў нават не паслом, а адным з сакратараў пасольства. У дакуменце сказана, што падставай для пазбаўлення грамадзянства стала атрыманне Шараметам грамадзянства Расійскай Федэрацыі. Хто прыняў такое рашэнне, з ліста не ясна.

"Мне прапануецца прыйсці ў пасольства, здаць беларускі пашпарт, атрымаць даведку аб пазбаўленні мяне беларускага грамадзянства і заплаціць пошліну за гэту "даведку лішэнца" 7 еўра", — расказаў журналіст. І цяпер ён спрабуе высветліць, якая менавіта структура прымае рашэнне аб пазбаўленні яго беларускага грамадзянства.

"Я мне растлумачылі юрысты, рашэнне аб пазбаўленні грамад-

зянства прымае прэзідэнт. Паводле слоў журналістаў, такое рашэнне можа быць прынята толькі ў адным выпадку: калі чалавек паступае на дзяржаўную, ваенную службу іншай дзяржавы або ў спецслужбы іншай дзяржавы. Я ж у Расіі ўвесь час працаваў карэспандэнтам тэлеканала ГРТ, — сказаў журналіст.

— І ніводнага дня не працаваў ні на дзяржаўнай службе, ні ў сілавых структурах. Прычым ні ў Беларусі, ні ў Расіі". Паводле слоў журналіста, юрысты рацяць яму падаваць у суд у сувязі з незаконнасцю прынятага рашэння. "Я ж лічу, што гэта бессэнсоўна. Таксама не збіраюся хадзіць у пасольства, атрымліваць "даведку лішэнца". Беларускі бюджэт як-небудзь абдысца без маіх сямі еўра", — заявіў Павел.

У ТЭМУ

У маі 2008 года падчас online-канферэнцыі на сайце агенцтва БЕЛТА Андрэй Гіро, членарэшні пасол Беларусі ў Германіі, а тады начальнік консульскага ўпраўлення МЗС, растлумачыў: Беларусь не забараняе сваім грамадзянам атрымліваць двойное грамадзянства, але не прызнае яго. "Дзейны закон дазваляе грамадзяніну Беларусі мець замежнае грамадзянства на роўні з грамадзянствам Рэспублікі Беларусь. Аднак пры гэтым за асобай, якая з'яўляецца грамадзянінам Беларусі, не прызнаецца прыналежнасць да грамадзянства замежнай дзяржавы", — сказаў Гіро.

КАМПЕТЭНТНА

У суд!

Алег ГУЛАК, старшыня ГА "Беларускі Хельсінскі камітэт":

— Зразумела, што гэтае рашэнне палітычнае, але трэба гаварыць пра юрыдычны аспект. Наш закон аб грамадзянстве дапускае двойное грамадзянства, але пры гэтым дзяржава проста не бачыць за гэтым грамадзянінам правоў і абавязкаў, якія на яго ускладае іншае грамадзянства. Падстава для пазбаўлення грамадзянства ёсць толькі тады, калі чалавек, што мае беларускае грамадзянства, пайшоў на службу ў паліцыю альбо ва ўзброеныя сілы іншай краіны.

Такі закон быў уведзены ў дзеянне ў 2002 годзе.

Да Паўла Шарамета прымянілі зваротную сілу закона. Я думаю, што ў гэтай сітуацыі ёсць сэнс апраўдана, таму што новы закон паставіў чалавека ў лепшае становішча, чым гэта было дагэтуль. І ў даным выпадку прымяняцца новы закон, а не стары. Каб яны тады паспелі пазбавіць яго грамадзянства, то тады — калі ласка... Але таго часу ўжо няма, яго прымяняць зараз ніяк нельга.

ЛІКБЕЗ

Калі ўлады дзейнічалі па законе, то рашэнне аб пазбаўленні Паўла Шарамета грамадзянства прымаў асабіста Аляксандр Лукашэнка. І, калі выходзіць з дзеячага закона, рашэнне гэта незаконнае.

Закон "Аб грамадзянстве Рэспублікі Беларусь". Вытрымкі
Артыкул 3. Прынцыпы грамадзянства Рэспублікі Беларусь
Грамадзянства Рэспублікі Беларусь грунтуецца на наступных прынцыпах:

- кожны мае права на грамадзянства;
- грамадзянства Рэспублікі Беларусь з'яўляецца роўным для ўсіх грамадзян Рэспублікі Беларусь незалежна ад падстаў яго набыцця;
- грамадзянства Рэспублікі Беларусь не можа быць дадзена супраць волі асобы;
- ніхто не можа быць пазбаўлены грамадзянства Рэспублікі Беларусь альбо права змяніць грамадзянства.

Артыкул 16. Страта грамадзянства Рэспублікі Беларусь
Грамадзянства Рэспублікі Беларусь страчваецца: — у выніку паступлення асобы на ваісковую службу, службу ў паліцыю, органы беспаспекі, існуючыя і іншыя дзяржаўныя органы замежнай дзяржавы...

Артыкул 22. Парадак адмены рашэння аб набыцці альбо спыненні грамадзянства Рэспублікі Беларусь

Рашэнне аб набыцці альбо спыненні грамадзянства Рэспублікі Беларусь адмяняе Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь альбо ўпаўнаважаны ім орган, які прыняў такое рашэнне.

Артыкул 28. Вырашэнне пытанняў грамадзянства Рэспублікі Беларусь

Рашэнні аб прыёме ў грамадзянства Рэспублікі Беларусь і яго спыненні прымаюцца Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь або ва ўстаноўленым ім парадку.

Працэдура прымусявага пазбаўлення грамадзянства ўвогуле не прапісана ў законе, бо чытай артыкул 3...

 радыё свабода		ад 28 сакавіка — новыя частоты, хвалі	
Тэл. (017) 266 39 52 СМС 391 22 24 svaboda@tut.by n/c 111, Мінск, 220005, Беларусь			
		06:00–08:00	6105 кГц 49 м 6120 кГц 49 м
		18:00–20:00	7270 кГц 41 м 9725 кГц 31 м
		20:00–22:00	6050 кГц 49 м 6105 кГц 49 м
		22:00–24:00	5995 кГц 49 м 9405 кГц 31 м
		612 кГц 490 м сярэднія хвалі	
 www.svaboda.org			

Ён перамог смерць і вывёў тых, што былі ў яе палоне, на свабоду

З Пасхальнага паслання Мітра-паліта Мінскага і Слуцкага **Філарэта**, Патрыярха Беларускага Экзарха ўсяе Беларусі

...Да Уваскрэсення Хрыстовага лёс чалавека пасля зямнога скону быў такім, як кажа пра яго святы Іаў Шматпакутны: "Адыду, — і ўжо не вярнуся, — у краіну цемры і ценю смяротнага, у краіну змроку... дзе няма ладу, дзе цёмна, як сама цемра" (Іаў 10: 20–22).

І вось, Спасіцель "Хрыстос уваскрэс з мёртвых, смерцю смерць зваяваў і тым, што ў магілах, жыццё дараваў!".

Сын Божы не проста вярнуўся з царства мёртвых, не проста ажыў. Ён перамог смерць і вывёў тых, што былі ў яе палоне, на свабоду. Ён узвёў жыццё кожнага чалавека да бажэственнай вышыні і напоўніў вечным сэнсам дні і гады зямнога ідоду.

У час зямнога жыцця Хрыста Спасіцеля, які і сёння, далёка не ўсё вярвалі ў існаванне духоўнага свету, у бесмяротнасці душы і ў жыццё вечнае. А калі так, то і сэнс жыцця, і яго мэты, і яго каштоўнасці разумеўся па-рознаму. Жыццё малых і слабых свету гэтага ўяўлялася малазначным і пазбаўленым высокага сэнсу. Багатыя і моцныя ўладарылі часцей за ўсё з жорсткасцю і надавалі значэнне толькі ўцехам і задавальненню сваіх жадаў.

Уваскрэсенне Хрыста Спасіцеля абвясціла меркаванне пра тое, што каштоўнасць чалавечага жыцця бывае рознай, што бессмяротная душа можа быць значнай для Тварца ў большай ці ў меншай ступені. Гасподзь Ісус Хрыстос цвёрда і недвусэнсоўна ставіць на першы план бажэственную роўнасць усіх людзей.

Евангельскае пропаведзь сцвярджае, што Бог не мае прадзятасці, і для Тварца няма розніцы паміж людзьмі ні па знатнасці паходжання, ні па ступені валодання ўладай і багаццем, ні па месцы ў грамадскай іерархіі. Перад Абліччам Усездзяжыцеля толькі адно адрозненне не істотнае: наколькі мы адносімся да свайго здольнасцю любіць Бога і любіць бліжняга свайго як самога сябе (гл.: Мф. 22: 37–39).

Хрысціянская адказнасць нагадвае нам, што мы і бачылі нашы — адно, і мы пакліканы маліцца за іх, прымянаючы бацькоўскую набожнасць і адпачываючы бацькоўскай грахі.

Памятаючы пра гэта і рытучыя сэрцы нашы да Пасхі Гасподняй, мы пачынаем малітоўна паміналі спачываючых, пачынаючы ад Усяленскай памінальнай мяснусаўнай суботы. І мы працягнем гэтую малітоўную ланцусок з нашымі продкамі ў дзень Радаўніцы, калі адзінымі вуснамі і адзіным сэрцам узбудземся разам з тымі, якія адыйшлі да Бога, роднымі, суайчыннікамі і ўсімі адвекі спачывальнымі праваслаўнымі братамі і сёстрамі нашымі, што Хрыстос сапраўды уваскрэс!

Сардэчна віншую з Пасхай Гасподняй усіх адзінаверных хрысціян, суайчыннікаў нашых, усіх, кім кіруе добрая воля, і ўсёрадасна сведчу пра тое, што Хрыстос уваскрэс! Сапраўды уваскрэс! Амін.

Вялікдзень — трыумф любові Хрыста

З пастырскага паслання Арцыбіскупа **Тадэвуша Кандрусевіча**, Мітрапаліта Мінска-Магілёўскага

Глыбокапаважаныя браты і сёстры! Хрыстус уваскрэс! Сапраўды уваскрэс! Гэты святочны велікодны вокліч гучыць сёння ва ўсім свеце. Сёлетні Вялікдзень набірае асаблівае значэнне, бо ўсе хрысціяне ў адзін дзень адзначаюць свята, якое з'яўляецца падмуркам нашай веры і надзеяў на вечнае жыццё.

Якім было б жыццё чалавека, калі б Сын Бога не прыйшоў у гэты свет і не збавіў яго? На гэтае пытанне можам даць наступны адказ: мы б не ведалі бязмежнай любові Бога, засталіся б духоўна памерлымі, без падмурку нашай веры, а жыццё нашае было б без надзеі.

Праўда аб уваскрэсенні выхавала да сапраўднай надзеі. Хто верыць ва уваскрэсенне Хрыста, той павінен быць у авангардзе барацьбы супраць скептыцызму, эгаізму, адрачэння, індывідуалізму і г.д. Сваімі словамі і справамі мы павінны абвясціць Добрую Навіну аб тым, што Пан уваскрэс. Мы павінны абвясціць яе на вуліцах, на працы, ва ўніверсітэтах, школах, бальніцах. Мы павінны перадаваць яе ўсім, кажучы: "Не бойцеся, Езус перамог моц злога духу і мы, дзякуючы Яго ласцы, таксама можам перамагчы яе". Перад абліччам цяжасцяў хрысціянін не павінен хаваць сваёй галавы пад дошкі таму, як страўсц хавае яе ў пясок. Наадварот, давяраючыся Богу, ён павінен імкнуцца да трыумфу маральнага закону, жыцця, праўды і справядлівасці.

Заданне Касцёла не заключаецца ў тым, каб будаваць грамадства, аднак пасланне Хрыста дае магчымасць унесці наш уклад у яго будаванне. Таму хрысціянін, узмоцнены праўдай уваскрэсення Хрыста, павінен мець адвагу барацьбы жыццё і каштоўнасці сям'і як галоўнай клеткі кожнага грамадства; дапамагаць будаваць грамадства на прынцыпах сацыяльнай справядлівасці, а не карупцыі; замест культуры нянавісці і гвалту спрыяць развіццю культуры любові; супрацьстаяць тэндэнцыям палітарактасці ў маральных нормах, якія па сваёй сутнасці і прадвызначэнні змяняюцца; садзейнічаць таму, каб моладзь атрымала не толькі добрае адукацыю, але і рэлігійнае выхаванне, якое дапаможа ёй заўсёды жыць надзеяй і не страціць яе.

Сёння мы радуемся уваскрэсенню Хрыста. Мы радуемся таму, што выйшлі з "велікапоснага шпіталю", калі так можна сказаць, з рэцэптам на лекі, які не мае адпаведнікаў. У склад гэтага леку уваходзяць тры інгрэдыенты: Апошняя Вячэра, царпленні і крыжовая смерць Езуса Хрыста і Яго уваскрэсенне...

Віншую ўсіх людзей добрай волі. Усім вам жадаю шчаслівага Вялікадня. Няхай уваскрэслы Езус заўсёды будзе з вамі, несучы ў васіае жыццё надзею, супакой і радасць.

Хрыстус уваскрэс! Сапраўды уваскрэс!

РЭЗАНАНС

Іосіф Паўлавіч, калі знойдзеце магчымым, надрукуйце, калі ласка, мой водгук на інтэрв'ю з Вольгай Абрамавай ("НВ", 30 сакавіка — 1 красавіка б.г.). Не знаходжу слоў, якія гэты ўсё можна назваць!

З павагай П.Садоўскі.

Падарвала здароўе на дзяржслужбе: Вольга Абрамава

Дыпламаваны марксіст-папалітолаг Вольга Абрамава скардзіцца, што значную частку сваёй дэпутатскай пенсіі, якая складае 2 мільёны 358 тысяч рублёў, павінна трапіць на папярэдняе здароўе: "...в первую очередь меня беспокоит мое здоровье, подорванное на госслужбе...". У другую чаргу была дэпутатка аб'явае стварыць "прафесійна", "не па-аматарску" грамадскую арганізацыю "з перспектывай пераарастання ў сацыяльную партыю", дзе яна збіраецца барацьбу правы гарадскіх грамадзян, у тым ліку і пенсійна-раў. Пакуль, праўда, цяжка са згодзі: "А для того, чтобы делать профессионально, сегодня не самое лучшее время, в стране — кризис...". Шкада, я думаю, што дажыў да таго дня, калі сп.Вольга абароніць і мяне. Я таксама быў дэпутатам, нават членам Прэзідыума Вярхоўнага Савета 12-га склікання, старшынёй Камісіі па замежных справах, амбасадарам у ФРГ, кандыдат навуц, дацэнт, але вось пенсію атрымліваў амаль у чатыры разы меншую, чым сп. Абрамава, — каля 140 еўра (у эквіваленце). Я ўжо 10 гадоў пенсіянер. Мога бы яшчэ працаваць па спецыяльнасці, здароўе дазваляе. Але ж дзяржава, а дакладней — улада не бяра на працу: "няправільны" я дэпутат, апазіцыянер, бязэ-фавец.

Я не заклікаю сп.Абрамаву адмовіцца ад такой добрай пенсіі: можа, праўда, здароўе падарвала? Толькі адно не разумею: як сп.Абрамава магла быць

адначасна і дэпутаткай, і дзяржслужбоўцай? Нас у дэпутаты ў 1990 годзе **выбіралі**. Дзяржслужбоўцаў жа прызначаюць. Як быць з гэтай заважыцай? Вы, спадарыня Абрамава, гаворыце: "Граждане со всей страны постоянно и активно обращаются ко мне с просьбой: Ольга Михайловна, засучите рукава и напрягайтесь. Нам уже надоело, что вы ничего не делаете в наших интересах..."

Праўда, Вольга Міхайлаўна, не таміце Вы людзей. Папярэдняе хутчэй здароўе да вяртаецца ў шэрагі барацьбітоў. Але скажыце вашым прыхільнікам-выбарцам, каб звярталіся не да Вас, а туды, дзе дэпутатаў прызначаюць...

З экс-дэпутацкім прывітаннем —

Пётр Садоўскі.

ERROR: undefinedresource
OFFENDING COMMAND: findresource

STACK:

/0
/CSA
/0
/CSA
-mark-

www.kamunikat.org